

φῆς. 3) = ΠΙΤΑΤΕΛΗΝΗЙ (170).

Πῖϋ, ἐσν. Πήχχ. πίνω. (ὁ παρτ. καὶ Πῖάχχ θαμιστικώτερ. πρὸς διαστολὴν τοῦ ἄορ. ὁ δὲ ἄορ. καὶ ὁ μελ. καὶ ἡ ὑξήμ. διὰ τῆς ἡς - Πήχχ, ἡς - Πῖϋ, ἀλλ' οὐχ ὑγιῶς, διότι τότε ἐκπίπτουσι τῆς σημασ. τοῦ πίνω, καὶ σημαίνουσι τὸ ἐκ- πίνω, ἀποπίνω = ἡς Πηβάϋ).

Πῖάνηβῖϋ, αἱ, οἷ. ἐπιθ. μέθυ- σος. καὶ = τῷ ἐπομ.

Πῖάνηϋα, βι. (γ. κ.) ὁ καὶ ἡ μέθυσος, μεθυσῆς, μεθύσρια, ὁ καὶ ἡ οἰνόφυξ, ὁ καὶ ἡ πάροινος.

Πῖάνητβο, α. οὐδ. μέθη, μέ- θυσις, παροινοία, κραιπάλη.

Πῖάνηβῖϋ, αἱ, οἷ. ἐπιθ. = Πῖά- ηβῖϋ.

Πῖάνηϋ, αἱ, οἷ. ἐπιθ. μεθύων, οἰνόληπτος. (κοιν. μεθυσμέ- νος).

Πλάβανῖ, ἱᾶ. οὐδ. πλόος - πλοῦς, πλεῦσις. 2) κολύμβησις, κό- λυμβος, νῆξις.

Πλάβανϋ, ἐσν. ἄορ. Πλῖχχ. ὁ μελ. περιφραστ. πλέω, πε- λαγίζω, θαλασσοπλοέω - ῶ, ναυτίλλομαι. κολυμβάω - ῶ, νέω, νήχομαι. = Πλωβῶ. Σκό-

σινω πλάβανϋ. βραδυπλεύω - ῶ.

§ - πο βερχῶ. ἐπιπολάζω, ἐ- πιπλέω. § - βερκράῃ. παρα- πλέω, παραλέγομαι.

Πλάμενньϋ, αἱ, οἷ. ἐπιθ. φλό- γινος, φλογερὸς, φλογώδης. § Πλάμεννοε ὀρδῆῖε. φλογί- νη ῥομφαία. 2) κτητ. ὁ τῆς φλογός.

Πλάмень. ε. ἄρσ. φλόξ.

Πλάстырь, α. ἄρσ. ἐπίπλα- σμα, ἐπιπλαστόν, ἔμπλα- στον, ἔμπλαστον, κατα- πλαστόν, κηρωτὴ, κηρωτόν, μάλαγμα.

Πλάτχ, α. ἄρσ. μαντήλιον.

2) ὀθόνη, ὑφασμα. 3) τεμά- χιον ὑφάσματός τινος, ἐπί- βλημα, ἐπίρροαμμα.

Πλαчёньϋ, αἱ, οἷ. ἐπιρ. ὀδυ- νηρὸς, ἀξιοθρήνητος, ἀξιο- δάκρυτος. 2) θρηνώδης, πέν- θιμος, πενθηρὸς, πενθικός.

Πλάчῶ, ἐσν. πλάκαχχ. κλαίω, θρηνέω - ῶ. § μεσ. πλάчῶ, чешисᾶ (βος). κόπτομαι, πεν- θέω - ῶ. καὶ = τῷ ἐνεργητ. πλάчῶ.

Πλάчь, α. ἄρσ. κλαυθμὸς, θρη- νος, κοπετός. πένθος.

Πлашаніца, βι. θηλ. σινδών,